

ACTES REUNIO MCC-LLIGA

Dissabte 12-5-90.

Ass.MCC: MA.I.J.; Ass.Lliga: R.Ch.F.

No existia un ordre del dia prefixat. Després de la reunió anterior, s'havia d'entrar en la concreció d'una proposta de relacions.

Comencem nosaltres: expliquem el que vam decidir al CENC:

- Nova etapa de les relacions.
- No discutir el balanç de les propostes anteriors. Entrar en positiu.
- Ser prudents a la nova etapa. Anar avançant poc a poc.

Proposta de debats:

- Situació política.
- Front polític (resseguint el temari proposat per a la CUA).
- Paper de l'esquerra revolucionària en tot aquest procés.
- Campanyes i activitat política quotidiana.

Proposta de funcionament:

- Reunions periòdiques (cada mes i mig?)
- Estudiar la possibilitat de fer articles conjunts a la premsa dels dos partits.

Acords concrets de treball:

- Actuar unificadament envers les altres forces polítiques.
- Aparició conjunta a les campanyes centrals (anar-ho veient en concret).
- Cercar iniciatives i espais d'aparició conjunta autònoma dels dos partits.

La seva resposta: resumint el que van ser els arguments bàsics. No les intervencions de cada un.

-No els assembla massa be la proposta. No es que estiguin en dasacord, però la proposta que fem és pràcticament el mateix que havia abans. Estan d'acord que no cal entrar en balanços anteriors però sí és necessari tenir en compte que res del que vam fer va tenir bon resultat. Es tracta doncs de no tornar a caure en la mateixa pedra.

-Pensen que no és descartable que ara pugui funcionar millor, perquè de vegades l'actitut amb que s'aborden pot influir molt en el resultats. El problema és que continua existint la filosofia de fer només junts el que tingui interès per a cada partit.

-Les relacions fetes a partir de l'interés organitzatiu de cada

partit no han funcionat. Una relació prudent plantejada en els termes que diem, és un camí tancat. Fer poques coses junts és pitjor que fer-ne moltes. Seleccionar en funció de consideracions del que podem guanyar o perdre en el terreny organitzatiu és el que genera conflictes.

Aquest aspecte de l'interés organitzatiu de cada un dels partits va ser un tema present al llarg de bona part del debat. Per part seva feien molta insistència que era un mal model de relacions i que consideraven que generava molts conflictes.

Nosaltres vam explicar a l'inici del debat que la nostra proposta no tenia res a veure amb cap problema de competència. El que fós una proposta "prudent" tenia a veure amb avançar poc a poc i mesurant bé el que es pot fer. No creiem tampoc que l'interés organitzatiu fos el que hagués de marcar els límits de les relacions.

Expliquem alguns dels arguments que van donar sobre aquest punt:

-Les relacions entre el dos partits no haurien de tenir el límit de la tàctica. Això no està a l'alçada del que caldria i podríem fer.

-Les relacions de competència no tenen sentit entre nosaltres. De fet és ben poc el que podem guanyar en aquesta situació política. Fa temps que estan convençuts que per l'autodesenvolupament del(s) partit(s) difícilment arribarem a ser la força hegemònica de res.

-Aquesta filosofia de "a mi m'interessa o no m'interessa" està condemnada al fracàs. Aquest interés propi de cada un dels partits és el que està a debat. És molt molt el que existeix per barallar-nos. D'altra banda les polítiques de competència no tenen sentit. És necessari avançar amb força per un camí d'unitat i apropament polític.

LA SEVA IDEA DE LES RELACIONS:

Per part nostra, com ja hem dit, vam aclarir que no situàvem les relacions en el marc de la competència o "l'interés partidari" tal com ells ho situaven. Estàvem d'acord que en qualsevol cas la baralla era per poca cosa. La proposta que feiem no es podia entendre com una proposta tancada, sino una possible fórmula per iniciar el debat, però calia que ells diguessin quina idea tenien de com enfocar les relacions.

Resumim de nou el que van ser diverses intervencions per part seva:

-Per un costat, van plantejar la necessitat d'aclarir quina era la nostra voluntat respecta a les relacions. És a dir si consideràvem que era necessari avançar i intentar de trobar el millor marc unitari possible. Aquesta voluntat determinaria en un grau molt alt el desenvolupament de les relacions. Si existia aquest punt de partida comú podíem entrar a discutir quines passes intermitjies es podien anar fent.

-Cal trobar un camí diferent de l'anterior. En aquest sentit ells valoren molt positivament el procés fet a Euskadi. Creuen que és una experiència bona, que probablement arribarà a resultats positius. D'altra banda l'experiència feta tan a nivell central com a Catalunya no havia estat útil per avançar. No es tracte de recórrer el mateix camí que Euskadi, però és una experiència que ells tenen molt present.

En positiu: El marc de les relacions hauria de ser una superació de l'interés partidista, entés com referit a artefactes diferenciats. Hauria de ser un marc global de treball comú. Fer coses com la corrent comunista i revolucionària a Catalunya.

Fer junts tot el que es pugui sense límits. Aquesta és la millor manera de superar l'interés propi. Fer tota l'acció política que es pugui en base a una discussió política global.

Això vol dir plantejar-se una perspectiva de la màxima unitat política i d'acció amb passos intermitjos. Veure fins on podem arribar, tenint en compte que podem fer un treball en comú durant un temps sense arribar a l'unificació.

Lligat al debat sobre quin tipus de relacions, van apareixer algunes reflexions per part seva que cal tenir en compte:

-En aquesta coyuntura tothom ha de reformular moltes coses. El treball que hem fet fins ara als moviments, el paper que juguen, com podem intervenir, ect.

-Li donen molt de valor a la necessitat de reflexionar en comú sobre tots els problemes nous que estan apareixent. Pensen que és més fàcil construir junts que per separat. No li donen massa importància als continguts anteriors que cada un dels partits té, doncs molts d'aquests elements s'han de revisar a la llum dels nous aconteixements.

La nostra resposta al punt previ de amb quina actitud abordavem les relacions, va ser que coincidíem amb la necessitat de fer-ho amb la voluntat d'arribar al màxim acord possible, calia veure però quins eren els mitjans més adequats per fer-ho.

Vam acordar fer una propera reunió el dia 28 de maig, on portariem propostes de com concretar aquestes relacions.

17-5-90
F.R.Ch.

(*) Els hi preocupa que feu reflexions per camins separats, i que per comptes d'apropar posicions i trobar junts sortides, s'ajafin d'unió i divergents.